

— Тамъ ще ми повърви на добрѣ, тамъ ще се поправа....

Напусто: ни едното ни другото; на 26 февруари 1861 год. — Шевченко умира въ Петербургъ, дѣто го погребватъ, послѣ, по негово желание въ стихотворението „Завѣщание“ — го занасятъ въ родината и го погребватъ на мѣстото, дѣто е мечталъ да се посели нѣкога: на брѣга на Днепра.

Завѣщание.

Кога умра ме зарийте
въвъ Украина мила —
нека гробътъ ми да бжде
степната могила.

Ехъ, отъ нея азъ ще гледамъ
Днепра, лѣсоветѣ,
и ще слушамъ какъ вълни му
плискать въ брѣговетѣ...

Зарийте ме, сдружете се
въ братство волно, ново
и спомнете си за мене
и въ дѣло и въ слово!...

